

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας για τον «Άνθρωπο του Θεού»

Παρακολουθώντας την ταινία για τον Άγιο Νεκτάριο

Όπως θα γνωρίζετε οί περισσότεροι από τις 26 Αυγούστου άρχισε να προβάλλεται στους κινηματογράφους τής Ελλάδος και τής Κύπρου ή ταινία «Ο άνθρωπος του Θεού», μία ταινία αφιερωμένη στον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως τον θαυματουργό.

Ο Άγιος Νεκτάριος είναι από τους προσφιλείς μου Αγίους και έζησε στο περιβάλλον του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Θα ήθελα να μεταφέρω τις σκέψεις μου, αυτές που μου δημιουργήθηκαν παρακολουθώντας την ταινία, γιατί πιστεύω ότι ή ταινία αυτή μπορεί να δώσει πολλή παρηγοριά και ενίσχυση στους πιστούς στις δύσκολες αυτές μέρες που διέρχεται ή ανθρωπότητα.

Την ταινία σκηνοθετεί ή Σερβική καταγωγής Yelena Popovic που υπογράφει και το σενάριο. Συμμετέχουν πολλοί διεθνούς φήμης ήθοποιοί. Νομίζουμε ότι πρώτη φορά παρουσιάζεται στο έλληνικό κοινό μία ταινία που έξυμνει έναν Άγιο τής Εκκλησίας με ανάλογη σοβαρότητα και έπαγγελματισμό.

Βέβαια όλοι γνωρίζουμε τον βίο του Αγίου Νεκταρίου, τις άδικίες και συκοφαντίες που υπέμεινε, έχουμε διαβάσει πολλά σχετικά βιβλία. Όμως είναι πολύ διαφορετικό όταν όλα αυτά αποτυπώνονται στην μεγάλη οθόνη. Λένε ότι μία εικόνα ίσον με χίλιες λέξεις και έχουν απόλυτο δίκιο. Ο Άγιος μίλησε με τόσο ζωντανό τρόπο στην καρδιά μου. Ο πρωταγωνιστής απόδωσε τον Άγιο με τον καλύτερο τρόπο. Κάτι πολύ δύσκολο, γιατί ναί μόν με την υποκριτική τέχνη μπορείς να βγάλεις στην οθόνη τον χαρακτήρα, τα συναισθήματα και τής πιό δύσκολης προσωπικότητας, όταν όμως έχεις να υποδυθείς έναν Άγιο εκεί τα πράγματα γίνονται πολύ πιό δύσκολα. Είχα άρχικά ένδοιασμούς πώς θα μπορεί να φανεί ο Άγιος από έναν ήθοποιό, όμως βλέποντας τον Άρη Σερβετάλη να παίζει τον ρόλο του Αγίου, την έκφρασή του, τις κινήσεις του, τον λόγο του αλλά και την σιωπή του, θαύμασα και έλκύσθηκα από την μορφή του. Είπα: Έτσι ακριβώς θα πρέπει να ήταν ο Άγιος Νεκτάριος!

Όμως και οί άλλοι ήθοποιοί ήταν πάρα πολύ καλοί στους ρόλους τους. Φάνηκε πολύ ώραία ο χαρακτήρας του Κώστα, του γραμματέα του Αγίου Νεκταρίου, του Χρήστου του Προέδρου τής Ριζαρείου Σχολής, τής κυρίας Βούλας, τής μητέρας τής δόκιμης Μαρίας που συκοφάντησε τον Άγιο, τής τυφλής μοναχής Ξένης, τής μοναχής Ευφημίας και όλων των υπολοίπων.

Νομίζω, είναι αδύνατον κάποιος να δεϊ την ταινία και να μην συγκινηθεί, να μην δακρύσει είτε στην μία σκηνή είτε σε κάποια άλλη. Δεν μπορώ να μπώ σε τεχνικές λεπτομέρειες για την ταινία, γιατί δεν είμαι ειδικός, όμως καταλαβαίνω ότι έχει ύψηλη αισθητική και δίνει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Ο Άγιος μιλά στις καρδιές των θεατών, και αυτό είναι και το πιό σημαντικό. Η ταινία δίνει μηνύματα πίστewς, έλπίδας, υπομονής, ταπεινότητας, αγιότητας. Η αγιότητα, ή Χάρη του Θεού είναι αυτή που νικά κάθε πειρασμό, κάθε δοκιμασία, κάθε άδιέξοδο και όχι ή δική μας έξυπνάδα και κομπορρημοσύνη.

Πιστεύω ταπεινά ότι ή εύχή του Αγίου έδωσε την έμπνευση στους δημιουργούς τής ταινίας, ώστε να αποτυπωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα με τα σύγχρονα μέσα ή ζωή του και εύχόμαστε οί πρεσβεϊες του να συνοδεύουν όλους μας.

Από το περιβάλλον του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας ο Άγιος Νεκτάριος συκοφαντήθηκε και διώχθηκε το 1891. Έβδομήντα όκτώ έτη μετά την κοίμησή του, εκατόν έπτά μετά την εκδίωξή του από την Αλεξάνδρεια, στις 15 Ιανουαρίου 1998 Η Ίερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας έξέδωσε Συνοδική διαγνώμη «πρός εκζήτησιν συγχωρήσεως παρά του Αγίου Νεκταρίου δια την γενομένην εις αυτόν άδικίαν υπό των προαπελθόντων

πατέρων καὶ ἀδελφῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας». Καὶ τώρα ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἔσχατος διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου συστήνω ἀνεπιφύλακτα σὲ κάθε Ὀρθόδοξο νὰ δεῖ αὐτὴν τὴν ταινία, καὶ θὰ ἀποκτήσει τὸν Ἅγιο Νεκτάριο βοηθό του καὶ προστάτη του. θὰ γίνῃ ὁ πραγματικὸς φίλος του, γιατί πραγματικὰ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἦταν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Β´